

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 272/2024
20.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дамира Томића, због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дамира Томића, адвоката Тихомира Димковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 77/23 од 31.07.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 888/23 од 22.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дамира Томића, адвоката Тихомира Димковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 77/23 од 31.07.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 888/23 од 22.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 77/23 од 31.07.2023. године окривљени Дамир Томић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 7 месеци у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору од 11.01.2003. године па до истека трајања притвора.

Истом пресудом на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени Д.О.О. „Gomex“ Зрењанин и АА су упућени да свој имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Наведеном пресудом на основу члана 264. став 1. и 3. ЗКП, окривљени Дамир Томић је обавезан на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 37.012,11 динара на рачун Основног суда у Зрењанину, као и трошкова кривичног поступка у износу од 64.872,00 динара, на рачун

Основног јавног тужилаштва у Зрењанину, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 888/23 од 22.11.2023. године одбијене су као неосноване Основног јавног тужиоца у Зрењанину и између осталих Основног јавног тужиоца у Зрењанину и браниоца окривљеног Дамира Томића, па је пресуда Основног суда у Зрењанину К 77/23 од 31.07.2023. године, у односу на овог окривљеног, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дамира Томића, адвокат Тихомир Димковић, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеном изрекне казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци у коју се урачунава време које је провео у притвору и на издражавању казне затвора.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дамира Томића је неоснован.

Бранилац окривљеног Дамира Томића у захтеву за заштиту законитости наводи да су нижестепени судови повредили одредбе члана 55а КЗ, јер се одредбе овог члана не могу применити на окривљеног који је пресудом Вишег суда у Зрењанину Кв 1472/20 од 02.11.2020. године осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 4 месеца, чиме су у правном саобраћају престале да постоје пресуде Вишег суда у Зрењанину К 19/20 и пресуда Основног суда у Зрењанину К 553/18 (која је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 88/19 од 10.04.2019. године, дакле донета је пре ступања на снагу измена и допуна КЗ од 01.12.2019. године, тако да се иста не може користити у смислу члана 55а КЗ). У захтеву се даље наводи, да уколико су казне затвора по две правноснажне осуде спојене кроз поступак изрицања јединствене казне по члану 552. до 556. ЗКП, окривљени се не може третирати као два пута правноснажно осуђивано лице, јер код окривљеног нису примењене одредбе о одмеравању јединствене казне за дело у стицају иако су могле да се примене, па би то значило да се члан 55а КЗ може применити и у ситуацијама када суд примени одредбу члана 60. КЗ, односно утврди казне за свако кривично дело и онда изрекне јединствену казну. Како су нижестепени судови применили одредбу члана 55а КЗ на окривљеног Дамира Томића, иако су осуде на казне затвора од најмање годину дана престале самостално да постоје изрицањем јединствене казне у неправом понављању кривичног поступка, на штету окривљеног је повређен закон из члана 439. тачка 3. ЗКП у вези члана 55а КЗ.

Одредбом члана 55а КЗ прописано је да за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, суд ће изрећи казну изнад половине

распона прописане казне под следећим условима: 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривично дело учињено са умишљајем на затвор од најмање једну годину; 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Одредбом члана 204. став 1. тачка 1. КЗ прописано ће се учинилац дела крађе (члан 203) казнити затвором од једне до осам година, ако је крађа извршена обијањем или проваљивањем затворених зграда, станова, соба, каса, ормана или других затворених простора или савлађивањем механичких, електронских или других већих препрека.

Из списка предмета произилази да је окривљени да је Дамир Томић раније правноснажно осуђен и то пресудом Основног суда у Зрењанину К 553/18 од 10.04.2019. године на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ и пресудом Вишег суда у Зрењанину К 19/20 од 24.06.2020. године којом је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, као и да је са издржавања казне затвора изречене том пресудом отпуштен 14.02.2022. године.

Правноснажним пресудама у односу на које је поднет захтев за заштиту законитости, окривљени Дамир Томић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. КЗ, које је учињено дана 11.01.2023. године, а раније је два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на казне затвора преко једне године, (пресудама Основног суда у Зрењанину К 553/18 и Вишег суда у Зрењанину К 19/20) а од дана отпуштања окривљеног са издржавања изречене казне по пресуди Вишег суда у Зрењанину К 19/20 од 29.04.2022. године (окривљени Дамир Томић је отпуштен са издржавања изречене казне затвора по наведеној пресуди 14.02.2022. године) до извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим у овом кривичном поступку (11.01.2023. године), није протекло 5 година па су у конкретном случају испуњени сви услови за примену одредбе члана 55а КЗ, која се односи на одмеравање казне у случају вишеструког поврата.

По ставу Врховног суда, околност да су две казне затвора изречене правноснажним пресудама узете у обзир приликом одмеравања казне у случају вишеструког поврата, а да су те казне претходно спојене у неправом понављању кривичног поступка и да је изречена јединствена казна затвора (члан 552. до 556. ЗКП), није од утицаја у погледу постојања раније две одлуке о осуђуваности окривљеног, а тиме и могућности за примену одредбе члана 55а КЗ. То значи да се лице, које је два пута правноснажно осуђено, у случају преиначења у погледу одлуке о казни те две правноснажне пресуде у неправом понављању кривичног поступка и изрицањем јединствене казне, доношењем те пресуде, не може сматрати једном осуђеним, већ се и даље има сматрати осуђеним два пута.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дамира Томића одбио као неоснован обзиром да побиваним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**